

hørt adskilligt om —, og det er ogsaa blevet sagt med Rette. Skuespillet vil ved den Ordning faa gode Kaar og formentlig under normale Forhold kunne hvile i sig selv, og de Angreb, der rettes paa Forslagets Bestemmelser om, hvorledes Musiklivets, Operaens og Ballettens Stilling bliver, er ganske urimelige og urigtige og bliver ikke mere rigtige ved stadig at blive gentagne. Man taler om at smide Balletten paa Gaden, at vise den ud i Ørkenen, at opsig den. Der staar aldeles ikke i Forslaget, at man skal opsig Operaen og Balletten. Der staar, at inden den 1. Juli 1921 skal Staten afvikle Driften af Opera og Ballet, hvilket er noget ganske andet, idet det giver Ministeren Lejlighed til at føre Forhandlinger med den store Hovedstadskommune — eventuelt ogsaa med andre Kommuner — og private, Forhandlinger, der kan resultere i gunstige Vilkaar for Musiklivet, for Operaen og Balletten. Vi overlader ikke Musiklivet og Operaen og Balletten til private Folks Forgødtbefindende, som jeg tror det ærede 23de Medlem for Hovedstaden (Gamborg) sagde, men vi overlader Musiklivet og Operaen og Balletten til Regeringens og Lovgivningsmagtens, Kommunernes og private Musikvenners Villie til at skabe gode Kaar for Musiklivet i Hovedstaden og i vort Land. De Kaar kommer Musiklivet til at finde sig i, og Musiklivet og Musikken klarer sig nok. Vi har her i Landet adskillige Eksempler paa, at det private Initiativ har været virksomt og virkelig gjort noget for at skabe Kunsten gode Hjemsteder. Jeg tænker f. Eks. paa, at man i en By som Odense bygger det store, fortrinlige nye Odense Teater, ikke ved Statens Hjælp, men fordi der er en levende Interesse paa Stedet. Jeg tror, at de ærede Medlemmer, der ivrer saa stærkt imod Ændringsforslag Nr. 2, noget undervurderer den Styrke, der vil være i Interessen for Musiklivet, dersom vort Forslag bliver vedtaget, og rundt om i Verden er Forholdet netop, som vi nu foreslaar det, at de bestaaende Operaer opretholdes ved Tilskud fra Stat og Kommune.

Med disse Bemærkninger skal jeg endnu en Gang paa det mest indtrængende i det kongelige Teaters Interesse fraraade ærede Medlemmer at stemme for Ændringsforslagene under Nr. 1, 3 og 4 og anbefale Dem at stemme for Ændringsforslag Nr. 2 som det Ændringsforslag, der nu skaffer det, der tiltrænges: en økonomisk og kunstnerisk forsvarlig Ordning af det kongelige Teaters Forhold.

Johan Knudsen: Jeg har kun, ogsaa af Hensyn til den fremrykkede Tid, meget lidt at føje til de Bemærkninger, jeg i Forgaars tillod mig at fremføre. Formentlig er ved disse Bemærkninger min Stilling til de foreliggende Ændringsforslag markeret med tilstrækkelig stor Tydelighed.

Det ærede 23de Medlem for Hovedstaden (Gamborg) sagde i en Replik til mig, at fordi jeg ikke interesserer mig for Ballet, mener jeg, at Balletten ikke bør have Statstilskud. Det er en Misforstaaelse af det ærede Medlem. Her er ikke Tale om, hvorvidt jeg interesserer mig for Balletten eller ikke, men om, hvorvidt jeg anser Balletten for en Kunst, der bør understøttes af Staten; og det anser jeg den altsaa ikke for at være.

Den højtærede Undervisningsminister undres over, at jeg, hvis Ændringsforslaget under Nr. 1 forkastes, kan stemme for Ændringsforslaget under Nr. 3. Jeg har ikke lagt Skjul paa, at Ministerens oprindelige Lovforslag havde mit Hjerte, og mit Hjerte har det fremdeles. Men dette Lovforslag er jo forkastet, og Casino er solgt. I Overensstemmelse med mine Udtalelser ved Lovforslagets første Behandling har jeg derfor sammen med det ærede 11te Medlem for Hovedstaden (Svend Koch) stillet et Forslag om et Dobbeltteater, hvis Gennemførelse vilde sikre Dobbeltscenens Eksistens. Men hvis — eller jeg maa vel desværre sige: naar dette Ændringsforslag er forkastet, stemmer jeg, sandelig uden Glæde, for Nr. 3, fordi det betegner et, om end kun særdeles lille Skridt hen imod den Løsning, som synes mig den bedste af de mulige. Hvordan jeg vil stille mig, dersom denne Løsning ikke bliver Resultatet af den kommende Rigsdags Overvejelser, og dersom jeg i den kommende Rigsdagssamling skulde have den Ære at være Medlem af dette høje Ting, har jeg forklaret.

Den ærede Ordfører har Ret i, at det værste af alt vil være at opretholde den nuværende Ordning af Forholdene paa det kongelige Teater. Opretholdelsen af de nuværende Forhold paa det kongelige Teater vil jeg bekæmpe saa langt, min Evne rækker. Jeg tror, at Planen om en Dobbeltscene har bedre Chancer end noget andet Forslag for at blive gennemført, og selv om Dobbeltscenen efter mit Skøn ikke vil medføre fuldt ud gode Forhold paa det kongelige Teater, vil disse dog, hvis Dobbeltscenen bliver til Virkelighed, blive taalelige. Og Dobbeltscenen vil betegne ganske